

Arrest

nr. 319 125 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 juni 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. KLAPWIJK verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

“A. Feiten

U, (...), verklaart de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lima. Op (...)2006 trouwde u met (...) (O.V. (...)) en jullie hebben samen één dochter genaamd (...).

Half maart 2019 begon u berichten te ontvangen op uw gsm van bendes bestaande uit Venezolanen die beweerden over de veiligheid van de buurt te waken. Ze vroegen u een bijdrage van 1000 sol voor deze bescherming. Omdat de berichten maar bleven komen, besloot u van nummer te veranderen, maar ook op

dat nummer bleven de berichten komen. Op 12 of 15 juli 2019 werd u uiteindelijk door een bende in het nauw gedreven en werd u door hen bedreigd. Vanaf dan begon u te betalen wat ze van u eisten, maar dit lukte niet altijd. Op de momenten dat u het bedrag niet kon betalen, leenden ze uw voertuig. Op een bepaald moment besloot u om het voertuig te verkopen, maar dit zorgde ervoor dat ze u toen nog heftiger begonnen te bedreigen. Begin november 2019 kreeg u een video-oproep van een onbekende nummer. Uw dochter werd in beeld gebracht. Hierop besloten jullie Peru te verlaten.

Op 28/01/2020 verliet u samen met uw echtgenote en uw dochter Peru en daags nadien kwamen jullie aan in België. U en uw echtgenote dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 22/02/2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort, identiteitskaart en (in België uitgegeven) rijbewijs neer. Uw vrouw legde tijdens haar persoonlijk onderhoud ook een aantal internetartikelen neer waaruit blijkt dat het aantal gevallen van afpersing in Peru de voorbije jaren verhoogd is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan immers nauwelijks geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de afpersing in Peru, omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- **Hoewel u reeds op 29/01/2020 in België arriveerde, heeft u pas op 22/02/2023, i.e. meer dan drie jaar later, een verzoek om internationale bescherming ingediend.** U verklaarde dat u niet wist dat er zoiets bestond en dat de covid-pandemie ook uitbrak toen u hier aankwam, waardoor u niet buiten kon. Er kan evenwel opgemerkt worden dat u ook voor het overige geen stappen zette om uw verblijf in België in regel te brengen, nochtans verblijven uw broer en uw moeder legaal in België. U hoorde uiteindelijk van het hoofd in de kerk dat een verzoek om internationale bescherming een optie zou zijn voor jullie (CGVS, p. 5-6). Deze uitleg is echter geen afdoende verklaring voor een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming. Van iemand die beweert een vrees te hebben, kan worden verwacht dat hij zich spontaan en zo snel mogelijk informeert naar en beroep doet op de beschikbare beschermingsmodaliteiten. Dat u uw verzoek dermate laattijdig indiende is dan ook bijzonder moeilijk in overeenstemming te brengen met en getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. **Voorgaande bevinding ondermijnt bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.**

Ten tweede leggen u en uw vrouw verschillende tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot de afpersing die u ten deel viel.

- Waar u aangeeft dat de bende initieel **1000 sol** vroeg en dat dit later opgetrokken werd in bedrag en ook qua frequentie (CGVS, p. 6, 8, 10), geeft uw vrouw aan dat de bende initieel **400 Sol** vroeg en dat dit later opgetrokken werd naar 1000 sol (CGVS V.(...), p. 6).
- Waar u aangeeft dat het **totaal betaalde bedrag** aan de bende tussen de **20.000 en 30.000 sol** zal geweest zijn (CGVS, p. 10), geeft uw echtgenote aan dat het totaal betaalde bedrag tussen de **4000 à 5000 sol** lag (CGVS V.(...), p. 9). U geeft aan dat uw echtgenote niet weet dat u de hele opbrengst van de

verkochte auto aan hen heeft gegeven en uw echtgenote geeft zelf ook aan dat ze niet weet of u meer heeft betaald dan die 4000 à 5000 sol. Het is echter uiterst bevreemdend dat uw vrouw een dergelijk slechte notie zou hebben van de grootte van het bedrag dat effectief betaald werd. Deze onaannemelijkheid wordt nog eens versterkt door het feit dat uw vrouw universitaire studies financiën en boekhoudkunde volgde in Peru (CGVS V.(...), p. 4), waaruit een interesse in – én bekwaamheid omtrent – het financiële aspect blijkt. Uit haar verklaringen blijkt daarnaast ook dat ze goed op de hoogte was van uw maandelijkse werkinkomsten (CGVS V.(...), p. 5). **Dat zij dan helemaal niet op de hoogte zou geweest zijn van de inkomsten en uitgaven van uw gezin, is compleet ongeloofwaardig.**

- Voorts kan er opgemerkt worden dat u verklaart dat u voor het eerst betaald heeft in juli 2019, nadat u fysiek benaderd was geweest (CGVS, p. 10). Uw echtgenote gaf echter aan dat u kort na de eerste bedreigingen in maart 2019 reeds begon te betalen (CGVS V.(...), p. 8 en 9).

- Hiermee samenhangend is het opvallend dat **uw vrouw zich regelmatig beroept op het excuus dat u haar niet alles vertelde in Peru** (CGVS V.(...), p. 7, 8-9). Hierboven werd al aangestipt dat het weinig geloofwaardig is dat een vrouw met een dergelijk opleidingsparcours niet op de hoogte zou zijn van het financiële reilen en zeilen van haar gezin. Daarnaast is het niet aannemelijk dat u dergelijke gebeurtenissen, die jullie duidelijk beide aanbelangden, niet met uw partner zou hebben gedeeld. Ook hier leggen jullie trouwens verschillende verklaringen over af. U geeft aan dat u uw echtgenote eind maart – weliswaar in grote lijnen - op de hoogte bracht van de problemen (CGVS, p. 9), maar zelf spreekt ze over juni (CGVS V.(...), p. 9). Bovendien, zelfs indien uw vrouw hiervan indertijd niet op de hoogte was of werd gebracht, dan nog kan worden verwacht dat zij hiervan wel op de hoogte zou zijn geweest gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Er dient immers te worden opgemerkt dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming zich terdege informeert omtrent de kernaspecten van zijn relaas. In dit kader mocht worden verwacht dat u en uw vrouw, indien jullie werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden en nood hadden aan internationale bescherming, het - al was het maar in het kader van jullie onderhavige verzoek om internationale bescherming en met het oog op jullie respectievelijke persoonlijke onderhouden - met elkaar terdege zouden hebben gehad en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in en de kern van het aangevoerde asielrelaas. Toen uw vrouw echter werd gevraagd of ze u in België geen vragen heeft gesteld over hoe die betalingen verlopen zijn, antwoordde ze dat jullie proberen dat onderwerp niet aan te snijden (CGVS V.(...), p. 9).

Ten derde kunnen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de bedreigingen en aanvaringen waarover jullie spreken.

- U spreekt over een **fysieke bedreiging** in juli 2019 op de oprit van uw huis door drie mannen (CGVS, p. 13), maar vreemd genoeg heeft u dit incident niet vermeld tijdens uw interview bij de DVZ (CGVS vragenlijst, p. 5, 8). Geconfronteerd hiermee verklaart u dat u denkt dat u dat wel gezegd heeft (CGVS, p. 13), echter het louter ontkennen van een omissie is geen afdoende verklaring.

- Betreffende die aanvaring in juli 2019 kan er nog opgemerkt worden dat u spreekt over het feit dat deze plaatsvond op 12 of 15 juli 2019 (CGVS, p. 9), daar waar uw echtgenote het heeft over eind juli 2019 (CGVS V.(...), p. 9). U geeft overigens aan dat er drie personen u benaderden (CGVS, p. 9). Uw echtgenote zag er echter vier (CGVS V.(...), p. 8).

- Ook over de **videobedreiging van uw dochter** leggen jullie vreemde verklaringen af. Jullie geven allebei aan dat jullie dochter in een video-oproep rechtstreeks bedreigd werd. Niettemin bleef ze nadien gewoon naar school gaan tot aan jullie vertrek uit Peru, wat allerm minst lijkt te wijzen op een werkelijke vrees voor het leven van uw dochter (CGVS, p. 13; CGVS V.(...), p. 12).

Ten vierde wenst het CGVS te benadrukken dat jullie geen enkel bewijsstuk neerleggen omtrent de door jullie beweerde afpersing en de hierop volgende problemen.

- Uw vrouw geeft aan dat jullie de gsm-berichten achtergelaten hebben in Peru en dat ze niet denkt dat ze dezenog kan verkrijgen (CGVS V.(...), p. 2-3). Nochtans staan jullie wel nog steeds in contact met familieleden in Peru (CGVS, p. 3-4; CGVS V.(...), p. 3-4).

- De neergelegde nieuwsartikels tonen enkel aan dat afpersing een veelvoorkomend probleem is in Peru, doch hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie. Door het louter neerleggen van dergelijke algemene informatie tonen jullie jullie persoonlijke problemen geenszins aan en maken jullie niet in concreto aannemelijk dat er in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er nauwelijks enig geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u in Peru slachtoffer werd van afpersing.

Hoe dan ook zijn **de door jullie aangehaalde problemen met jullie afpersers van louter gemeenrechtelijke aard en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie**, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien wenst het CGVS ook op te merken dat u niet aannemelijk maakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een

terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

- Het spreekt voor zich dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, aangetoond dient te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. **Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.** Jullie zijn nooit naar de politie gestapt en hebben ook nooit op een andere manier hulp of bescherming gezocht in Peru (CGVS, p. 12, 13; CGVS V.(...), p. 6, 10, 12).
- U haalt aan dat u nooit naar de politie ging omdat in haast alle zaken blijkt dat **de politie met bendes samenwerkt** (CGVS, p. 6). U verklaart hierbij dat deze bende u expliciet gezegd heeft dat ze contacten binnen de politie hebben (CGVS, p. 12), terwijl uw vrouw aangeeft dat die banden tussen de politie en de bende enkel veronderstellingen zijn van jullie kant omdat de bendeleden veel informatie over jullie hadden (CGVS V.(...), p. 10). Opnieuw leggen jullie hier dus verschillende verklaringen over af.

Tot slot verwijst u ook naar de algemene situatie in Peru (CGVS, p. 2, 6-7; CGVS V.(...), p. 2, 13). Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiare beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw identiteitsdocumenten wijzen enkel op uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet betwist wordt. In het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lima. Op (...)2006 trouwde u met (...) (O.V. (...)) en jullie hebben samen één dochter genaamd (...).

In maart 2019 begon uw echtgenoot sms'en te ontvangen waarin stond dat er geld geëist werd voor bescherming. In juli werd uw echtgenoot tijdens het thuiskomen benaderd en bedreigd door enkele mannen. Op een bepaald moment wilde de bende dat jullie vaker zouden betalen en in november kregen jullie een video-oproep waarbij uw dochter gefilmd werd, met de boodschap dat haar iets zou overkomen als jullie niet betaalden. Daarop besloten jullie Peru te verlaten.

Op 28/01/2020 verliet u samen met uw man en jullie dochter Peru en daags nadien kwam u aan in België. Jullie dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 22/02/2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort en identiteitskaart neer, alsook het paspoort en de identiteitskaart van uw dochter. U legde ook een aantal internetartikelen neer omtrent de situatie in Peru.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, omwille van onderstaande redenen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde elementen die werden aangehaald door uw echtgenoot, Michael Peter Silva Huaman (O.V. 9.225.353). In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er kan immers nauwelijks geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de afpersing in Peru, omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- ***Hoewel u reeds op 29/01/2020 in België arriveerde, heeft u pas op 22/02/2023, i.e. meer dan drie jaar later, een verzoek om internationale bescherming ingediend. U verklaarde dat u niet wist dat er zoiets bestond en dat de covid-pandemie ook uitbrak toen u hier aankwam, waardoor u niet buiten kon. Er kan evenwel opgemerkt worden dat u ook voor het overige geen stappen zette om uw verblijf in België in regel te brengen, nochtans verblijven uw broer en uw moeder legaal in België. U hoorde uiteindelijk van het hoofd in de kerk dat een verzoek om internationale bescherming een optie zou zijn voor jullie (CGVS, p. 5-6). Deze uitleg is echter geen afdoende verklaring voor een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming. Van iemand die beweert een vrees te hebben, kan worden verwacht dat hij zich spontaan en zo snel mogelijk informeert naar en beroep doet op de beschikbare beschermingsmodaliteiten. Dat u uw verzoek dermate laattijdig indiende is dan ook bijzonder moeilijk in overeenstemming te brengen met en getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.***

Voorgaande bevinding ondermijnt bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Ten tweede leggen u en uw vrouw verschillende tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot de afpersing die u ten deel viel.

- Waar u aangeeft dat de bende initieel **1000 sol** vroeg en dat dit later opgetrokken werd in bedrag en ook qua frequentie (CGVS, p. 6, 8, 10), geeft uw vrouw aan dat de bende initieel **400 Sol** vroeg en dat dit later opgetrokken werd naar **1000 sol** (CGVS V.(...), p. 6).
- Waar u aangeeft dat het **totaal betaalde bedrag** aan de bende tussen de **20.000 en 30.000 sol** zal geweest zijn (CGVS, p. 10), geeft uw echtgenote aan dat het totaal betaalde bedrag tussen de **4000 à 5000 sol** lag (CGVS V.(...), p. 9). U geeft aan dat uw echtgenote niet weet dat u de hele opbrengst van de verkochte auto aan hen heeft gegeven en uw echtgenote geeft zelf ook aan dat ze niet weet of u meer heeft betaald dan die 4000 à 5000 sol. Het is echter uiterst bevreemdend dat uw vrouw een dergelijk slechte notie zou hebben van de grootte van het bedrag dat effectief betaald werd. Deze onaannemelijkheid wordt nog eens versterkt door het feit dat uw vrouw universitaire studies financiën en boekhoudkunde volgde in Peru (CGVS V.(...), p. 4), waaruit een interesse in – én bekwaamheid omtrent – het financiële aspect blijkt. Uit haar verklaringen blijkt daarnaast ook dat ze goed op de hoogte was van uw maandelijkse werkinkomsten (CGVS V.(...), p. 5). **Dat zij dan helemaal niet op de hoogte zou geweest zijn van de inkomsten en uitgaven van uw gezin, is compleet ongeloofwaardig.**
- Voorts kan er opgemerkt worden dat u verklaart dat u voor het eerst betaald heeft in juli 2019, nadat u fysiek benaderd was geweest (CGVS, p. 10). Uw echtgenote gaf echter aan dat u kort na de eerste bedreigingen in maart 2019 reeds begon te betalen (CGVS V.(...), p. 8 en 9).
- Hiermee samenhangend is het opvallend dat uw vrouw zich **regelmatig beroept op het excuus dat u haar niet alles vertelde in Peru** (CGVS V.(...), p. 7, 8-9). Hierboven werd al aangestipt dat het weinig geloofwaardig is dat een vrouw met een dergelijk opleidingsparcours niet op de hoogte zou zijn van het financiële reilen en zeilen van haar gezin. Daarnaast is het niet aannemelijk dat u dergelijke gebeurtenissen, die jullie duidelijk beide aanbelangden, niet met uw partner zou hebben gedeeld. Ook hier leggen jullie trouwens verschillende verklaringen over af. U geeft aan dat u uw echtgenote eind maart – weliswaar in grote lijnen - op de hoogte bracht van de problemen (CGVS, p. 9), maar zelf spreekt ze over juni (CGVS V.(...), p. 9). Bovendien, zelfs indien uw vrouw hiervan indertijd niet op de hoogte was of werd gebracht, dan nog kan worden verwacht dat zij hiervan wel op de hoogte zou zijn geweest gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Er dient immers te worden opgemerkt dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming zich terdege informeert omtrent de kernaspecten van zijn relaas. In dit kader mocht worden verwacht dat u en uw vrouw, indien jullie werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden en nood hadden aan internationale bescherming, het - al was het maar in het kader van jullie onderhavige verzoek om internationale bescherming en met het oog op jullie respectievelijke persoonlijke onderhouden - met elkaar terdege zouden hebben gehad en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in en de kern van het aangevoerde asielrelaas. Toen uw vrouw echter werd gevraagd of ze u in België geen vragen heeft gesteld over hoe die betalingen verlopen zijn, antwoordde ze dat jullie proberen dat onderwerp niet aan te snijden (CGVS V.(...), p. 9).

Ten derde kunnen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de bedreigingen en aanvaringen waarover jullie spreken.

- U spreekt over een **fysieke bedreiging** in juli 2019 op de oprit van uw huis door drie mannen (CGVS, p. 13), maar vreemd genoeg heeft u dit incident niet vermeld tijdens uw interview bij de DVZ (CGVS vragenlijst, p. 5, 8). Geconfronteerd hiermee verklaart u dat u denkt dat u dat wel gezegd heeft (CGVS, p. 13), echter het louter ontkennen van een omissie is geen afdoende verklaring.
- Betreffende die aanvaring in juli 2019 kan er nog opgemerkt worden dat u spreekt over het feit dat deze plaatsvond op 12 of 15 juli 2019 (CGVS, p. 9), daar waar uw echtgenote het heeft over eind juli 2019 (CGVS V.(...), p. 9). U geeft overigens aan dat er drie personen u benaderden (CGVS, p. 9). Uw echtgenote zag er echter vier (CGVS V.(...), p. 8).
- Ook over de **videobedreiging van uw dochter** leggen jullie vreemde verklaringen af. Jullie geven allebei aan dat jullie dochter in een video-oproep rechtstreeks bedreigd werd. Niettemin bleef ze nadien gewoon naar school gaan tot aan jullie vertrek uit Peru, wat allerminst lijkt te wijzen op een werkelijke vrees voor het leven van uw dochter (CGVS, p. 13; CGVS V.(...), p. 12).

Ten vierde wenst het CGVS te benadrukken dat jullie geen enkel bewijsstuk neerleggen omtrent de door jullie beweerde afpersing en de hierop volgende problemen.

- Uw vrouw geeft aan dat jullie de gsm-berichten achtergelaten hebben in Peru en dat ze niet denkt dat ze dezenog kan verkrijgen (CGVS V.(...), p. 2-3). Nochtans staan jullie wel nog steeds in contact met familieleden in Peru (CGVS, p. 3-4; CGVS V.(...), p. 3-4).
- De neergelegde nieuwsartikels tonen enkel aan dat afpersing een veelvoorkomend probleem is in Peru, doch hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie. Door het louter neerleggen van dergelijke

algemene informatie tonen jullie jullie persoonlijke problemen geenszins aan en maken jullie niet in concreto aannemelijk dat er in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er nauwelijks enig geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u in Peru slachtoffer werd van afpersing.

Hoe dan ook zijn de door jullie aangehaalde problemen met jullie afpersers van louter gemeenrechtelijke aard en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien wenst het CGVS ook op te merken dat u niet aannemelijk maakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

- *Het spreekt voor zich dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, aangetoond dient te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Jullie zijn nooit naar de politie gestapt en hebben ook nooit op een andere manier hulp of bescherming gezocht in Peru (CGVS, p. 12, 13; CGVS V.(...), p. 6, 10, 12).*
- *U haalt aan dat u nooit naar de politie ging omdat in haast alle zaken blijkt dat de politie met bendes samenwerkt (CGVS, p. 6). U verklaart hierbij dat deze bende u expliciet gezegd heeft dat ze contacten binnen de politie hebben (CGVS, p. 12), terwijl uw vrouw aangeeft dat die banden tussen de politie en de bende enkel veronderstellingen zijn van jullie kant omdat de benedeleden veel informatie over jullie hadden (CGVS V.(...), p. 10). Opnieuw leggen jullie hier dus verschillende verklaringen over af.*

Tot slot verwijst u ook naar de algemene situatie in Peru (CGVS, p. 2, 6-7; CGVS V.(...), p. 2, 13). Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw identiteitsdocumenten wijzen enkel op uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet betwist wordt. "

Aangezien u zich beroept op dezelfde elementen als uw echtgenoot, heeft u bijgevolg evenmin aannemelijk gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een vrees dient te koesteren omwille van bovenstaande redenen.

Uw identiteit en nationaliteit en deze van uw dochter staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan immers nauwelijks geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de afpersing in Peru, omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

• **Hoewel u reeds op 29/01/2020 in België arriveerde, heeft u pas op 22/02/2023, i.e. meer dan drie jaar later, een verzoek om internationale bescherming ingediend.** U verklaarde dat u niet wist dat er zoiets bestond en dat de covid-pandemie ook uitbrak toen u hier aankwam, waardoor u niet buiten kon. Er kan evenwel opgemerkt worden dat u ook voor het overige geen stappen zette om uw verblijf in België in regel te brengen, nochtans verblijven uw broer en uw moeder legaal in België. U hoorde uiteindelijk van het hoofd in de kerk dat een verzoek om internationale bescherming een optie zou zijn voor jullie (CGVS, p. 5-6). Deze uitleg is echter geen afdoende verklaring voor een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming. Van iemand die beweert een vrees te hebben, kan worden verwacht dat hij zich spontaan en zo snel mogelijk informeert naar en beroep doet op de beschikbare beschermingsmodaliteiten. Dat u uw verzoek dermate laattijdig indiende is dan ook bijzonder moeilijk in overeenstemming te brengen met en getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. **Voorgaande bevinding ondermijnt bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.**

Ten tweede leggen u en uw vrouw verschillende tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot de afpersing die u ten deel viel.

- Waar u aangeeft dat de bende initieel **1000 sol** vroeg en dat dit later opgetrokken werd in bedrag en ook qua frequentie (CGVS, p. 6, 8, 10), geeft uw vrouw aan dat de bende initieel **400 Sol** vroeg en dat dit later opgetrokken werd naar 1000 sol (CGVS V.(...), p. 6).
- Waar u aangeeft dat het **totaal betaalde bedrag** aan de bende tussen de **20.000 en 30.000 sol** zal geweest zijn (CGVS, p. 10), geeft uw echtgenote aan dat het totaal betaalde bedrag tussen de **4000 à 5000 sol** lag (CGVS V.(...), p. 9). U geeft aan dat uw echtgenote niet weet dat u de hele opbrengst van de verkochte auto aan hen heeft gegeven en uw echtgenote geeft zelf ook aan dat ze niet weet of u meer heeft betaald dan die 4000 à 5000 sol. Het is echter uiterst bevreemdend dat uw vrouw een dergelijk slechte notie zou hebben van de grootte van het bedrag dat effectief betaald werd. Deze onaannemelijkheid wordt nog eens versterkt door het feit dat uw vrouw universitaire studies financiën en boekhoudkunde volgde in Peru (CGVS V.(...), p. 4), waaruit een interesse in – én bekwaamheid omtrent – het financiële aspect blijkt. Uit haar verklaringen blijkt daarnaast ook dat ze goed op de hoogte was van uw maandelijksse werkinkomsten (CGVS V.(...), p. 5). **Dat zij dan helemaal niet op de hoogte zou geweest zijn van de inkomsten en uitgaven van uw gezin, is compleet ongeloofwaardig.**
- Voorts kan er opgemerkt worden dat u verklaart dat u voor het eerst betaald heeft in juli 2019, nadat u fysiek benaderd was geweest (CGVS, p. 10). Uw echtgenote gaf echter aan dat u kort na de eerste bedreigingen in maart 2019 reeds begon te betalen (CGVS V.(...), p. 8 en 9).
- Hiermee samenhangend is het opvallend dat **uw vrouw zich regelmatig beroept op het excuus dat u haar niet alles vertelde in Peru** (CGVS V.(...), p. 7, 8-9). Hierboven werd al aangestipt dat het weinig geloofwaardig is dat een vrouw met een dergelijk opleidingsparcours niet op de hoogte zou zijn van het financiële reilen en zeilen van haar gezin. Daarnaast is het niet aannemelijk dat u dergelijke gebeurtenissen, die jullie duidelijk beide aanbelangden, niet met uw partner zou hebben gedeeld. Ook hier leggen jullie trouwens verschillende verklaringen over af. U geeft aan dat u uw echtgenote eind maart – weliswaar in grote lijnen - op de hoogte bracht van de problemen (CGVS, p. 9), maar zelf spreekt ze over juni (CGVS V.(...), p. 9). Bovendien, zelfs indien uw vrouw hiervan indertijd niet op de hoogte was of werd gebracht, dan nog kan worden verwacht dat zij hiervan wel op de hoogte zou zijn geweest gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Er dient immers te worden opgemerkt dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming zich terdege informeert omtrent de kernaspecten van zijn relaas. In dit kader mocht worden verwacht dat u en uw vrouw, indien jullie werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden en nood hadden aan internationale bescherming, het - al was het maar in het kader van jullie onderhavige verzoek om internationale bescherming en met het oog op jullie respectievelijke persoonlijke onderhouden - met elkaar terdege zouden hebben gehad en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in en de kern van het aangevoerde asielaas. Toen uw vrouw echter werd gevraagd of ze u in België geen vragen heeft gesteld over hoe die betalingen verlopen zijn, antwoordde ze dat jullie proberen dat onderwerp niet aan te snijden (CGVS V.(...), p. 9).

Ten derde kunnen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de bedreigingen en aanvaringen waarover jullie spreken.

- U spreekt over een **fysieke bedreiging** in juli 2019 op de oprit van uw huis door drie mannen (CGVS, p. 13), maar vreemd genoeg heeft u dit incident niet vermeld tijdens uw interview bij de DVZ (CGVS vragenlijst, p. 5, 8). Geconfronteerd hiermee verklaart u dat u denkt dat u dat wel gezegd heeft (CGVS, p. 13), echter het louter ontkennen van een omissie is geen afdoende verklaring.
- Betreffende die aanvaring in juli 2019 kan er nog opgemerkt worden dat u spreekt over het feit dat deze plaatsvond op 12 of 15 juli 2019 (CGVS, p. 9), daar waar uw echtgenote het heeft over eind juli 2019 (CGVS V.(...), p. 9). U geeft overigens aan dat er drie personen u benaderden (CGVS, p. 9). Uw echtgenote zag er echter vier (CGVS V.(...), p. 8).
- Ook over de **videobedreiging van uw dochter** leggen jullie vreemde verklaringen af. Jullie geven allebei aan dat jullie dochter in een video-oproep rechtstreeks bedreigd werd. Niettemin bleef ze nadien gewoon naar school gaan tot aan jullie vertrek uit Peru, wat allerminst lijkt te wijzen op een werkelijke vrees voor het leven van uw dochter (CGVS, p. 13; CGVS V.(...), p. 12).

Ten vierde wenst het CGVS te benadrukken dat jullie geen enkel bewijsstuk neerleggen omtrent de door jullie beweerde afpersing en de hierop volgende problemen.

- Uw vrouw geeft aan dat jullie de gsm-berichten achtergelaten hebben in Peru en dat ze niet denkt dat ze dezenog kan verkrijgen (CGVS V.(...), p. 2-3). Nochtans staan jullie wel nog steeds in contact met familieleden in Peru (CGVS, p. 3-4; CGVS V.(...), p. 3-4).
- De neergelegde nieuwsartikels tonen enkel aan dat afpersing een veelvoorkomend probleem is in Peru, doch hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie. Door het louter neerleggen van dergelijke algemene informatie tonen jullie jullie persoonlijke problemen geenszins aan en maken jullie niet in concreto aannemelijk dat er in jullie hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er nauwelijks enig geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u in Peru slachtoffer werd van afpersing.

Hoe dan ook zijn de door jullie aangehaalde problemen met jullie afpersers van louter gemeenrechtelijke aard en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien wenst het CGVS ook op te merken dat u niet aannemelijk maakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

- Het spreekt voor zich dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, aangetoond dient te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. **Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.** Jullie zijn nooit naar de politie gestapt en hebben ook nooit op een andere manier hulp of bescherming gezocht in Peru (CGVS, p. 12, 13; CGVS V.(...), p. 6, 10, 12).
- U haalt aan dat u nooit naar de politie ging omdat in haast alle zaken blijkt dat **de politie met bendes samenwerkt** (CGVS, p. 6). U verklaart hierbij dat deze bende u expliciet gezegd heeft dat ze contacten binnen de politie hebben (CGVS, p. 12), terwijl uw vrouw aangeeft dat die banden tussen de politie en de bende enkel veronderstellingen zijn van jullie kant omdat de bendeleden veel informatie over jullie hadden (CGVS V.(...), p. 10). Opnieuw leggen jullie hier dus verschillende verklaringen over af.

Tot slot verwijst u ook naar de algemene situatie in Peru (CGVS, p. 2, 6-7; CGVS V.(...), p. 2, 13). Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegeleid op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiare beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw identiteitsdocumenten wijzen enkel op uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet betwist wordt. In het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om

voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas en de redenen waarom zij aanvoeren een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen, waarin hun verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Waar verzoekers van mening zijn dat hun verklaringen niet louter kunnen worden afgedaan als niet logisch, niet aannemelijk of niet geloofwaardig en dat er verder onderzoek dient te worden verricht naar de gegrondheid van hun verklaringen gaan zij volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente motivering waaruit blijkt dat de verwerende partij een afdoende, concreet en individueel onderzoek heeft gedaan naar verzoekers' verklaringen. Verzoekers brengen geen concrete elementen of argumenten bij die hierop een ander licht zouden kunnen werpen.

Verzoekers' vluchtrelaas voldoet niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat hem het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie, zoals die blijkt uit de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 november 2024 en uit het administratief dossier, blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging 'Lichtend Pad'.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam 'het Lichtend Pad' nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van 'het Lichtend Pad' zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers tonen, gelet op het voormelde, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF